

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ *

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Κ. ΑΜΙΛΚΑ Σ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΥ

*Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι Συνάδελφοι,
Κυρίες και Κύριοι,*

*Ἀναλαμβάνων σήμερα, συμφώνως τῷ Ὁργανισμῷ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθη-
νῶν, τὴν προεδρίαν αὐτῆς, παρακαλῶ τοὺς ἀγαπητοὺς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Συναδέλ-
φους νὰ δεχθοῦν ἅπαξ ἔτι τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ὅλως τιμητι-
κὴν δι' ἐμὲ ψῆφον των, δι' ἧς ἔτυχον τῆς ὑψίστης τιμῆς τῆς ἀναδείξεώς μου ὡς
Προέδρου τοῦ ἀνωτάτου τούτου πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς χώρας μας.*

*Τὸ ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν ὥμων μου ἐπιτεθὲν βαρὺ φορτίον τῆς Προεδρίας τῆς
Ἀκαδημίας εἶναι μὲν διὰ τὸ περιεχόμενόν του χρηστόν, θὰ ἦτο ὅμως δυσβάστα-
κτον, ἐὰν δὲν καθίστατο ἐλαφρὺ διὰ τῆς ἀμοιβαίας καὶ στενῆς συνεργασίας καὶ
προσπαθείας τῶν Ἀκαδημαϊκῶν πάντων, ὅχι μόνον τῶν ἐν τῇ Συγκλήτῳ Συνα-
δέλφων, ὡς καὶ τοῦ φιλοτίμου ἀνωτέρου προσωπικοῦ αὐτῆς, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ
μεγάλου σκοποῦ τῆς Ἀκαδημίας, ὅστις εἶναι ἡ ἀνάδειξις αὐτῆς ὡς τῆς συνιστα-
μένης τῆς ἀνωτέρας πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς σκέψεως καὶ ζωῆς τῆς Ἑλλάδος, ὡς
ταύτην ἀπαιτεῖ τὸ τετιμημένον ἐλληνικὸν ὄνομα καὶ ὁ Ὁργανισμὸς αὐτῆς.*

*Θεωρῶ καθήκον μου νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς τὸν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος
Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας Καθηγητὴν κ. Ἐρρῖκον Σκάσσην, μετὰ τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως αὐτῆς Καθηγητοῦ κ. Ἰωάννου Θεοδωρακοπούλου, ὁλοκλήρου τῆς Συγκλή-
του καὶ τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν, διὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν συντελεσθὲν σημαντικὸν ἐν
τῇ Ἀκαδημίᾳ ἔργον καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν παράδοσιν σήμεραν εἰς ἐμὲ τοῦ πνευμα-
τικοῦ καὶ ὕλικου θησαυροῦ τῆς Ἀκαδημίας, τὸν ὁποῖον πιστεύω, ἂν μὴ ἐπηυξη-*

* Συνεδρία τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1969.

μέγον, ἀλλὰ τοῦλάχιστον εἰς τὸ ἀκέραιον, νὰ παραδώσω εἰς ἱκανωτέρας τῶν ἡμετέρων κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος προεδρικὰς χεῖρας.

Ἦδη, ἐκ τῆς γενομένης πρό τιнос λογοδοσίας τοῦ Προέδρου Καθηγητοῦ κ. Σκάσση καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως Καθηγητοῦ κ. Θεοδορακοπούλου, γνωρίζετε οὐ μόνον τὰ ἐπιτεύγματα τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀλλὰ καὶ τὰς παραδιδομένας σήμερον ἐκκρερότητας αὐτῆς, διὰ τὴν πρέπουσαν, ἔστω καὶ μερικὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὁποίων καλεῖται ἡ ἐφετεὶνὴ Σύγκλητος καὶ ἐγὼ νὰ ἐργασθῶμεν κατὰ τρόπον μὴ παρέχοντα ἄνεσιν χρόνου διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας.

Θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ δ' ἐν τοῖς ἐξῆς νὰ ὑπογραμμίσω τὰς ἀμέσους ἀνάγκας τῆς Ἀκαδημίας, οὐ μόνον διὰ τὰ καταστήσω γνωστὸν τὸ τεράστιον ἔργον καὶ τὴν μοναδικὴν ἐθνικὴν ἀποστολὴν αὐτῆς εἰς τοὺς τυχόν μὴ γνωρίζοντας τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἐπισημάνω τὴν ἀνάγκην καὶ ὑποχρέωσιν τῆς ἄνευ ἐτέρου ἀμέσου συνδρομῆς καὶ συμπαραστάσεως τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν ἐπιτυχὴ διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας καὶ τὴν βεβαίαν πραγματοποιήσιν τοῦ οὗ αὕτη καταστοχάζεται σκοποῦ κατὰ τὸ Καταστατικὸν αὐτῆς. Σημειωτέον ὅτι ἡ οἰαδήποτε ματαίωσις ἢ ἀναστολὴ ἢ καὶ περιορισμὸς κἂν τῆς λειτουργίας τῆς Ἀκαδημίας συνεπάγεται ἀναπόφευκτον ἐθνικὴν ζημίαν, ἐπὶ σοβαρᾷ εὐθύνῃ ἔναντι τοῦ ἔθνους, τῶν ὑπευθύνων τῆς οὕτω δημιουργουμένης καταστάσεως. Ἐχων δὲ βαθυτάτην συναίσθησιν τῆς εὐθύνης ταύτης, ἀναμένω πλήρη τῶν ἀρμοδίων κατανόησιν, ἵνα μὴ τι καὶ προσαφθῇ μῶμος τις καὶ ἐκ τῆς ἐλαχίστης χαλαρώσεως τῶν ἔναντι τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῶν σκοπῶν αὐτῆς ὑποχρεώσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ὑποχρεώσεις πρὸς ἄτομα ἢ ἔστω αὐτοτελές τι Ἰδρυμα, ἀλλ' ὑποχρεώσεις ἐθνικαί, ἢ μὴ ἐκπλήρωσις τῶν ὁποίων συνεπάγεται ἄμεσον καὶ ἀνυπολόγιστον ἐθνικὴν ζημίαν καὶ συνεπῶς καὶ εὐθύνην.

Τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας, ὡς διαγράφεται ἐν τε τῷ Ὁργανισμῷ καὶ τῷ Κανονισμῷ αὐτῆς, καθ' ἑαυτὸ εὐρύτατον καὶ δυσχερές, καθίσταται ἔτι δυσχερέστερον διεξαγόμενον εἰς ἀνώμαλον (ὡς εἰς πᾶσαν μεταβατικὴν) περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος, ἔνεκα τῶν ταχέως ἐναλλασσομένων συνθηκῶν καὶ μεταπτώσεων ἐν τῇ καθημερινῇ ζωῇ, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν ταύτην δυσχερεστάτην καὶ πολλάκις προβληματικὴν διὰ τε τὰ ἄτομα, τὰς κοινωνίας καὶ τοὺς λαοὺς. Ἡ σημερινὴ ἔκπτωσις πολλῶν ἠθικῶν ἀξιῶν καὶ ἡ ἀδιαφορία, ἣν μὴ καὶ περιφρόνησις σημαντικῶν καὶ θεμελιώδους σημασίας ἐθνικῶν παραδόσεων, εἰς στιγμὰς δὲ καθ' ἃς ἡ καθημερινὴ ζωὴ ἀπαιτεῖ ἐπιτακτικῶς τὴν προσαρμογὴν αὐτῆς εἰς τὰς συγχρόνους κοινωνικὰς ἐξελίξεις τὰ δὲ σύγχρονα παγκόσμια κοινωνικὰ προβλήματα ἀμείλικτα ἀπαιτοῦν τὴν ἀμεσωτέραν καὶ ἔγκαιρον αὐτῶν λύσιν πρὸς ἀποφυγὴν διὰ ΠΑΑ 1969

τὴν παραμέλησίν των διαλύσεως τῆς κοινωνίας, δημιουργοῦν κρίσιμον κοινωνικὴν κατάστασιν, ἐναντι τῆς ὁποίας ἡ Ἀκαδημία, μακρὰν βεβαίως πάσης ἀλλοτρίου πρὸς τὸν ὑψηλὸν αὐτῆς σκοπὸν σκέψεως ἢ ἐνεργείας, δὲν δύναται νὰ σταθῇ ἀπαθὴς πρὸ τῆς παγκοσμίου κρίσεως καὶ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐντείνῃ τὴν δρᾶσιν της, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι προωρισμένη, κατὰ ρητὴν ἔκφρασιν τοῦ Ὁργανισμοῦ αὐτῆς («νὰ κατευθύνῃ πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους, μὲ ἀποστολὴν νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ ζωογονῇ τὰς πνευματικὰς ἀρετὰς τοῦ ἔθνους, δημιουργῇ καὶ ἀναδεικνύῃ ἀκμαίον καὶ σελαγίζουσιν νεωτέραν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην καὶ ἐν γένει ἔξυπνηρετῇ καὶ προάγῃ τὰ μεγάλα ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου»).

Βεβαίως διὰ τὴν Ἀκαδημίαν προέχουν τὰ ἀμεσώτερα αὐτῆς ἐπιστημονικὰ διαφέροντα, δὲν εἶναι ὁμως νοητὴ ἡ τυχὸν ἀδιαφορία τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὴν ἀληθινὴν πρόοδον καὶ πραγματικὴν ἐπὶ τὰ βελτίω ἐξέλιξιν τῆς ζωῆς τῆς χώρας μας, ἐν σχέσει πρὸς τὰς βασικὰς κατευθυντηρίους γραμμάς, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ, ὡς τοῦτο γίνεται καὶ μὲ ὅλα τὰ πνευματικὰ Ἰδρύματα ὄλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου, τὰ ὁποῖα ἐντείνουν τὴν προσπάθειαν στερεώσεως τῶν αἰωνίων ἀρχῶν καὶ ἀξιομάτων τῆς ζωῆς, τῶν ὁποίων ἡ κορυφὴ εἶναι, οὐχὶ ἡ ἀπλὴ θεωρητικὴ ἔξαρσις, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ὑπόδειξις τρόπου ἢ τρόπων ἐπιτεύξεως ἐν τῇ ζωῇ ἑναρμονίσεως τῶν ἔργων τῆς ἀγάπης, πρὸς ἐπιτυχίαν εὐρυτάτης, ἐν τε τῷ στενῷ τοῦ κράτους καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ὀρίζοντι καὶ ἐν τῇ Οἰκουμένῃ ὁλοκλήρῳ, πραγματικῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης. Εἰς τὴν γενικὴν ταύτην παγκόσμιον προσπάθειαν καθορισμοῦ τρόπου λύσεως τῶν μεγάλων κοινωνικῶν προβλημάτων τῆς ἀνθρωπότητος καλεῖται νὰ συμβάλῃ καὶ ἡ ἡμετέρα Ἀκαδημία ὡς φορεὺς τῆς ἑλληνικῆς σκέψεως, βεβαίως δὲ δὲν θὰ ὑστερήσῃ αὕτη εἰς τὴν γενικωτέραν οἰκουμένην προσπάθειαν διὰ νὰ συντελέσῃ τὸ ἐπ' αὐτῇ διὰ τοῦ μεγάλου πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ αὐτῆς κύρους καὶ τῆς τεραστίας ἑλληνικῆς καὶ χριστιανικῆς αὐτῆς παραδόσεως, νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἔστω καὶ θεωρητικὴν λύσιν τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς συγχρόνου Οἰκουμένης, ἧς μέλος ἀναπόσπαστον ἀλλ' ὑπολογίσιμον εἶναι καὶ ἡ μικρὰ μας Ἑλλάς.

Διὰ τοῦτο, παραπλεύρως πρὸς τὰς προσπάθειας ἀναπτύξεως καὶ ἐρεῦνης τῶν διαφόρων ἐπιστημονικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἐκτίθενται εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ τῶν διαφόρων εἰσηγητῶν, ἐπιλέκτων δὲ μελῶν τῆς κοινωνίας καὶ κατὰ τεκμήριον ἐνδιαφερομένων ἀφ' ὑψηλοῦ διὰ τὴν καθημερινὴν ζωὴν, πρέπει θὰ ἦτο ἂν ἡ Ἀκαδημία, διὰ σειρᾶς εἰδικῶν εἰσηγήσεων τῶν εἰς τὰ πολὺπλοκα κοινωνικὰ προβλήματα εἰδικώτερον ἀσχολουμένων Ἀκαδημαϊκῶν, προέβαιεν εἰς τὴν ἐρευναν καὶ συζήτησιν τῶν μεγάλων συγχρόνων κοινωνικῶν προβλημάτων, τῶν ἀπασχολούντων ὁλόκληρον τὴν Οἰκουμένην. Σπουδαῖον δὲ καὶ

σημαντικὸν ἤθελεν εἶσθαι τὸ ἀκουσμα ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, κατόπιν σχετικῆς λεπτολόγου συζητήσεως ἐπὶ τινων τῶν μεγάλων αὐτῶν παγκοσμίων ζητημάτων, ὡς φερ' εἶπεῖν τῆς γενικῆς πτωχείας καὶ πείνης, τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ πολέμου, τῆς καλῆς χρήσεως τῶν πυρηνικῶν ὅπλων κλπ., κατέληξεν εἰς θετικὰς ὕψως λύσεις αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι, συμπίπτουσιν τυχὸν μὲ τὰς προτεινομένας λύσεις ἄλλων παγκοσμίου κύρους ὁργανισμῶν ἢ συμπληροῦσαι ταύτας, νὰ προωθήσουν τὴν προσπάθειαν πραγματικῆς λύσεως τῶν προβλημάτων τούτων, εἰς ὄφελος οὐ μόνον τοῦ ἑλληνικοῦ τομέως, κατὰ τὰς παρ' ἡμῖν ὑφισταμένας καὶ κρατούσας περιστάσεις καὶ συνθήκας ζωῆς, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Οἰκουμένης, τὴν ὁποίαν σήμερον βαρύνει τὸ ἄλγος αὐτῶν. Ἡ ἀπασχόλησις αὕτη, ὅσον καὶ ἂν θεωρηθῇ ἐκ πρώτης ὀψεως ὡς κάτι τὸ ἔκτακτον, οὐ μόνον δὲν ἀντιβαίνει πρὸς ἓνα τῶν τελικῶν σκοπῶν τῆς Ἀκαδημίας, ὅστις εἶναι, κατὰ ρητὴν πάλιν ἔκφρασιν τοῦ Ὁργανισμοῦ αὐτῆς, « ἡ ἠθικὴ ἀνάπτυξις καὶ εὐημερία τῶν λαῶν, ἡ εὐθυμίας τῆς προόδου αὐτῶν, σπουδαίως ἐπιδρῶσα ἐπὶ τῆς τύχης αὐτῶν », καὶ « εἰς τὴν προόδον τῶν ἀνθρώπων γνώσεων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ, πρὸς καθοδήγησιν εἰς τὰ σχετικὰ ἔργα αὐτῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν », ἀλλὰ καὶ ἐνισχύει τὴν πανταχόθεν σήμερον καταβαλλομένην προσπάθειαν πρὸς λύσιν τῶν θεμελιωδῶν τούτων σημερινῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς, ἐπὶ περιφρονήσει τῆς ἀνωτέρας ἠθικῆς τάξεως ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κοινωνίᾳ. Ἐλπίζω δὲ νὰ δυνηθῶ, ὡς ἀπαρχὴν τῶν τοιούτων συζητήσεων, νὰ εἰσηγηθῶ ὁ ἴδιος ἐν καιρῷ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, τὴν συζήτησιν τοῦ φοβεροῦ θέματος τῆς ἀνὰ τὸν κόσμον πείνης καὶ πείνης, ὡς καὶ τοῦ παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος θέματος περὶ Οἰκουμενισμοῦ, τὰ ὁποῖα κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον εὐρυτέρων ἀνὰ τὸν κόσμον κοινωνικῶν καὶ μεγάλων πνευματικῶν κύκλων καὶ ὁργανώσεων, ὡς τῶν μεγάλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν, τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν κ.ἄ.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν γενικωτέρων τούτων καὶ οἰκουμενικοῦ χαρακτῆρος προβλημάτων καὶ τῶν διαφορῶν εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν ζητημάτων, ἡ Ἀκαδημία ἔχει ἐνώπιόν της καὶ πληθὺν σπουδαίων καὶ σημαντικῶν ζητημάτων, ἀναφερομένων εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῆς, τινὰ τῶν ὁποίων ἀπὸ μακροῦ ἄλγος παραμένοντα, συντελοῦν ὡς πρὸς ὠρισμένους τομεῖς εἰς καταδίκην αὐτῆς εἰς ἀπαράδεκτον δημιουργίαν στατικῆς καταστάσεως ἐν αὐτῇ.

Ἡ λύσις τῶν σπουδαιωτάτων τούτων προβλημάτων προβλέπεται ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ἀμέσως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς, μετὰ μελέτην ἐκ νέου αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῆς εἰσηγήσεως καὶ συγκεκριμένων αἰτημάτων. Θὰ εἶμαι δ' εὐτυχὴς ἂν τὰ προβλήματα ταῦτα θὰ λυθοῦν ἀμέσως, διότι τοῦτο ἀπὸ πάσης ἐπό-

ψεως θὰ εἶναι λίαν συντελεστικὸν εἰς τὴν ἄμεσον πρόοδον τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας ἐν τῷ συνόλῳ του.

Τὰ προβλήματα ταῦτα εἶναι γνωστὰ καὶ γνωρίζω τὰς γενομένας ἤδη ἐπιμόνους ἐνεργείας καὶ προτάσεις τῶν προηγουμένων Προέδρων καὶ Συγκλήτων καὶ οὐδεὶς ἀγνοεῖ τὴν λαμπρὰν προσπάθειαν τὴν γενομένην τῇ ἄκρως ἐπαινετῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Συναδέλφου Ἀκαδημαϊκοῦ Καθηγητοῦ κ. Κωνσταντίνου Τσάτσου, διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἰσχύοντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 4545 τῆς 24ης Σεπτεμβρίου 1966 « περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων », ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι πᾶσαι αἱ προσπάθειαι καὶ αὐτὴ ἡ διὰ Νόμου Κατωχρωμένη, εἰς οὐδὲν μέχρι τοῦδε κατέληξαν, ἐνεκα θετικῶν ἐμποδίων ἔξωθεν τῆς Ἀκαδημίας προερχομένων.

Πρὶν ἢ ὅμως ἀσχοληθῶ μὲ τὰ ἐμπόδια ταῦτα, θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ παρουσιάσω τινὰ ἐκ τῶν προβλημάτων τούτων, ἔστω καὶ ἂν κἄπως θὰ ἐπαναλάβω τινὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως πρό τινων ἡμερῶν λεχθέντων, τοῦτο δὲ οὐ μόνον διὰ νὰ τόνίσω ἅπαξ ἔτι τὴν ἀπὸ πάσης ἐπόψεως, ἰδίᾳ δὲ ἐπιστημονικῆς καὶ ἐθνικῆς, σημασίαν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δείξω πόσον παραβλέπεται καὶ κυριολεκτικῶς ταπεινοῦται ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ὑπόστασις ἐκ τῆς μὴ ἀμέσου λύσεως τούτων.

Πρῶτον τὸ Οἰκονομικόν :

Ἡ διαχειρίσις καὶ ἐκμετάλλευσις τῆς σημαντικῆς περιουσίας τῆς Ἀκαδημίας ἀπαιτεῖ πλήρη καὶ ριζικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς. Κυρίως εἰπεῖν τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀκαδημίας, κατὰ τὸν Ὁργανισμὸν αὐτῆς, διευθύνονται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, διὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀποτελούντων αὐτὴν Ἀκαδημαϊκῶν, οὐχὶ πάντοτε ἀρμοδίων, καὶ θὰ ἔλεγον, ὡς προκειμένου περὶ τοῦ ὁμιλοῦντος, ἥκιστα ἱκανῶν νὰ διευθύνουν καὶ διαχειρίζονται ἐπωφελῶς τὴν μεγάλην περιουσίαν τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ Ἀκαδημία, διὰ τὴν ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν ἐμπνέει εἰς τὴν κοινωνίαν μας, κατέχει ἱκανὴν περιουσίαν, προερχομένην κυρίως ἐκ κληρονομίας εὐγενῶν εὐεργετῶν, κυρίως Ἀκαδημαϊκῶν, καὶ δωρητῶν, οἱ ὅποιοι καταθέτουν τὰς περιουσίας των εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ὡς εἰς τὸν ἄριστον φύλακα καὶ προστάτην αὐτῶν, πρὸς ἐκπλήρωσιν εὐεργετικῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους καθορίζουν οὗτοι εἰς τὰς διαθήκας των.

Πρὸς πρέπουσαν διαχείρισιν καὶ ἐπωφελῇ, διὰ τε τὰ κληροδοτήματα καὶ τὴν Ἀκαδημίαν, ἐκμετάλλουσιν, χρειάζεται εἰδικὴ ὁργανωμένη Οἰκονομικὴ Ὑπηρεσία, ἡ ὁποία κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην θὰ πρέπη νὰ διευθύνεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν εἰδικῶν Ἀκαδημαϊκῶν, ἐνὸς οἰκονομολόγου καὶ δύο νομικῶν, οἱ ὅποιοι θὰ ἐπιβλέπουν τὴν ὡς ἄριστα διηρθρωμένην καὶ ὑπὸ ἀνωτέρας ποιότητος

οικονομολόγου διευθυνομένην ὑπηρεσίαν, με τελικὴν ἀναφορὰν βέβαια εἰς τὴν Σύγκλητον, ἀπαλλασσομένην τῆς λεπτομερειακῆς μερίμνης διὰ τὰ ζητήματα ταῦτα. Μόνον οὕτω θὰ κανονισθῇ πρεπόντως τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἀκαδημίας, ἐπὶ ἐπωφελεστέρα διαχειρίσει καὶ ἐκμεταλλεύσει τῆς περιουσίας αὐτῆς. Σχετικὴ πρότασις θὰ ὑποβληθῇ ἐν καιρῷ, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι, προκειμένου περὶ ὠφελείας τῆς Ἀκαδημίας, θὰ γίνῃ αὕτη ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς ὀλομελείας καὶ τελικῶς ὑπὸ τῆς ἐγκρινούσης ἀρχῆς. Δὲν παραλείπω νὰ τονίσω ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀκαδημίας θὰ ἦσαν ἀνθηρότερα ἂν, ἀφ' ἑνὸς μὲν συνεπληροῦτο ὁ κατὰ τὸν νέον Ὁργανισμὸν τοῦ κ. Τσάτσου προβλεπόμενος ἀριθμὸς τακτικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀκαδημίας, αἱ δὲ ἀρμόδιαι τακτικαὶ ὑπηρεσίαι, παρ' ὧν ἐξαρτᾶται ἡ τελικὴ ἐγκρισις τῶν σχετικῶν πιστώσεων, δὲν παρενέβαλον, ὥς μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον, ἀκατανόητα ἐμπόδια διὰ τὴν κανονικὴν διεκπεραίωσιν τῶν πρὸς ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀκαδημίας ἀπαιτουμένων κρατικῶν ἐνεργειῶν, αἱ ὁποῖαι προκειμένου περὶ τῆς Ἀκαδημίας δὲν ἐξαντλοῦνται μὲ τὴν ἀπλὴν δόλωσιν τῆς ἀπογορεύσεως διορισμῶν ὑπαλλήλων, διότι αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Ἀκαδημίας δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι διὰ τοιοῦτον λόγον δύνανται ἄνευ θετικῆς καὶ ἀμέσου τεραστίας ἐθνικῆς ζημίας ἀπλούστατα νὰ ἀργοῦν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ βασικοῦ τούτου οἰκονομικοῦ θέματος, ἕτερον μέγα πρόβλημα τῆς Ἀκαδημίας εἶναι ἡ κανονικὴ λειτουργία τῶν διαφόρων Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας, τὰ ὁποῖα δι' ἑλλειψιν προσωπικοῦ καὶ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων πιστώσεων, καθυστεροῦν ὥς πρὸς τὸ ἔργον των ἐπὶ προφανεῖ ἠθικῇ ζημίᾳ. Ὡς ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα οἱ Διευθυνταὶ τῶν Κέντρων, πρὸ τοῦ ὄγκου τῆς πρὸ αὐτῶν ἐργασίας, καθίστανται ἀληθεῖς μάρτυρες, διότι διὰ τοῦ ὅλως ἑλλιποῦς τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου προσωπικοῦ τῶν Κέντρων των, οὐ μόνον ἀντιμετωπίζουν τεραστίαν ἐργασίαν, ἥτις κατὰ φυσικὸν λόγον παραμένει ἐν πολλοῖς ἀνεκτέλεστος, ἀλλὰ καὶ εἰς εὐσυνειδήτους ὑπαλλήλους δημιουργεῖ ψυχικὸν ἄγχος διὰ τὴν παραμέλυσιν σπουδαιωτάτων ἐνεργειῶν, ἡ παράλειψις τῶν ὁποίων θίγει τὴν προσωπικὴν ἐπιστημονικὴν των φιλοτιμίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν μας ἀξιοπρέπειαν. Οὕτως, ἐὰν παρακολουθήσω τὰ διάφορα αὐτὰ Κέντρα, δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ νὰ προξενήσῃ αἰσθημα λύπης ἢ ἔνεκα τῶν δύο ἀναφερθέντων λόγων ἀπραξία ὥς πρὸς τοῦτο, τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ Κέντρον Συντάξεως τοῦ ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσης (τὴν μεγάλην ἐθνικὴν σημασίαν διὰ τὸν ἀπαρτισμὸν τοῦ θησαυροῦ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν γλώσσης ἀντιλαμβάνεται ἕκαστος Ἕλλην καὶ ἕκαστος στοιχειώδους ἀκόμη μορφώσεως ἐπιστήμων) καθυστερεῖ τὸ ἔργον του διὰ τοὺς δύο ἐκείνους λόγους, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἐπιστήμονες ὅλου τοῦ κόσμου ἀναμένουν παρ' ἡμῶν τῶν

Ἑλλήνων κυρίως τὴν συλλογὴν καὶ συστηματοποίησιν τοῦ θησανροῦ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν γλώσσης, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην γλῶσσαν χρήσιμον διὰ τὰς γενικωτέρας ἐπιστημονικὰς καὶ φιλοσοφικὰς μελέτας, τῶν ὁποίων τὰς βάσεις καὶ τὰς ἀρχὰς ἔθεσαν οἱ Ἕλληνες σοφοὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρον τούτου κ. Βαγιακάκος ὑπέβαλεν ἀξιεπαίνως ἐμπεριστατωμένον ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον ἀπομένει ἀπὸ διετίας ἔκφρασις εὐχῆς ἀξίου ἐργάτου τοῦ κλάδου τούτου τῆς ἐπιστήμης, καταδικαζομένου εἰς ἀπραξίαν. Βεβαίως δὲν ἀναμένεται ταχεῖα ὁλοκλήρωσις τοῦ ἔργου τοῦ κέντρον τούτου ἕνεκα τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας, εἶναι ὅμως ἀπαράδεκτος οἰαδήποτε ἐπιβράδυνσις αὐτοῦ δι' ἑξωθεν ἐπεβαλλόμενα ἐμπόδια εἰς αὐτό.

Τὸ ἔργον τοῦ Κέντρον Ἑρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας, τὴν τεραστίαν σημασίαν τῆς ἐργασίας τοῦ ὁποίου ἀντιλαμβάνεται ὁ παρακολουθῶν καὶ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας, ὡς αὕτη ἐμφανίζεται εἰς τὰς κατὰ καιροὺς φάσεις τῆς ἱστορικῆς καταστάσεως καὶ ὑποστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τὰς διαδοχικὰς αὐτοῦ τύχας μεταξὺ ἐλευθέρας ζωῆς καὶ ὑποδουλώσεως αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς ποικιλωνύμους ἐχθροὺς αὐτοῦ, μένει ἐν πολλοῖς ἀνεκτέλεστον διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους. Ἡ νῦν γινομένη ἐργασία, παρὰ τὴν ἄκρως ἐπαινετὴν δρᾶσιν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὑπάρχοντος προσωπικοῦ, ἀπαιτεῖ κατὰ πολὺ εὐρύτερον τρόπον ἀντίκρουσιν τῆς ἀνεκτελέστου ἐργασίας. Πρὸ τινων ἐβδομάδων ὁ Πρόεδρος τοῦ Κέντρον Ἀκαδημαϊκὸς Καθηγητὴς κ. Ὁρλάνδος, εἰς εἰδικὴν ὁμιλίαν αὐτοῦ γενομένην ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἀνέπτυξε διὰ ζωηρῶν χρωμάτων τὴν γενομένην ἤδη πολύτιμον διὰ τὸ ἔθνος ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπομένουσαν ἀνεκτέλεστον εἰς βάρος καὶ αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας μας.

Τὸ Κέντρον Ἑρεῦνης τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ, ἔχον πρὸ αὐτοῦ τεράστιον ὕλικὸν ἐπεξεργασίας, ἑρεῦνης καὶ δημοσιεύσεως, ἐπεκτεινόμενον τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ 1821 καὶ κατ' ἀνάγκην μὲ μικρὰν καὶ πέραν τῶν ὁρίων τούτων ἔκτασιν, προσπαθεῖ νὰ τὸ ἀντικρούσῃ μὲ 3 ὑπαλλήλους, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ, παρὰ τὴν πλεόν ἢ σημαντικὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν μὲ ὑπεράνθρωπον προσπάθειαν καταβάλλει, ὡς δεικνύει ἡ λαμπρὰ δημοσίευσίς τοῦ ἀρχείου χειρογράφων τῶν Μετεώρων τοῦ Ν. Βέη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Βρανούση, παραμένει ὅμως ἐν πολλοῖς ἀνεκτέλεστος διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους.

Ἡ ὥς ἐκ τούτου παράλειψις τῆς ἀπαιτουμένης ἑρεῦνης καὶ ἐπεξεργασίας τῶν διαφόρων ἐπισήμων καὶ γνωστῶν ἢ ἀγνώστων ἀρχείων καὶ βιβλιοθηκῶν, ὥστερεῖ ἐπὶ ἐθνικῇ ζημίᾳ, οὐ μόνον διὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἐξαφανίσεως τινῶν ἐξ αὐτῶν, ὡς καὶ ἄλλων σπουδαίων στοιχείων τῆς ἱστορίας μας, ἀλλὰ καὶ ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν ὑπὸ ξένων ἐπιστημονικῶν ὀργανισμῶν καὶ ἴσως καὶ εἰς βάρος μας.

Τὸ Κέντρον Ἑρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἐπεκτεινομένης οὐσιαστικῶς ἀπὸ τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων μέχρι τοῦ 1821, ἀσχολούμενον οὐ μόνον μὲ τὴν Βυζαντινὴν Νομοθεσίαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ ἐθνικὸν δίκαιον τῆς κυρίως Ἑλλάδος, παρὰ πάλιν τὴν καταβαλλομένην ἐργασίαν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ, ἥτις εἶναι σταγὼν ἐν τῷ ὠκεανῷ, δὲν ἐκπληροῖ ὥς πρέπει τὴν ἀποστολὴν του, ἐπὶ φανερᾷ πάλιν ζημίᾳ τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως, διότι πῶς νὰ ἀνταποκριθῇ οὗτος μὲ τὸν μοναδικὸν βοηθόν του, εἰς τὴν ἀπὸ ἐθνικῆς ὑποχρεώσεως ἀπειρον ἐξεταστέαν ὕλην τῶν γνωστῶν καὶ ἀγνώστων ἀρχείων καὶ συλλογῶν, αἱ ὁποῖαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν μένουν ἐκ μέρους μας ὅλως ἀνεξερεῦνητοι.

Τὸ Κέντρον Ἑρεῦνης τῆς ἱστορίας τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ, παρὰ τὴν συγκέντρωσιν εἰς μικροφίλμ τῶν ἀρχείων Βιέννης καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας, ἀδυνωτεῖ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ τεραστίου πρὸ αὐτοῦ ὕλικου, μὲ ἓνα ὑπάλλληλον καὶ ὀλιγόμηνον ἕνεκα τῶν ὑπηρεσιακῶν δυσχερειῶν συνεργασίαν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων. Καὶ μόνη ἡ ἐκ μέρους τοῦ Διευθυντοῦ Κου Πρεβελάκη ἀρτία ἐκδοσις τμήματος τῆς ἱστορίας τῆς Κρητικῆς Ἐπαναστάσεως 1866-69 εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ δείξῃ τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου τοῦ Κέντρου ὥς καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἐκδόσεως.

Τὸ Κέντρον Ἐκδόσεως ἔργων Ἑλλήνων Συγγραφέων, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρὰ τὴν εἰδικὴν κρατικὴν ἐνίσχυσίν του, καὶ τὰς ἀόκνους προσπάθειάς τοῦ Διευθυντοῦ του δὲν ἠδυνήθη διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους νὰ δημοσιεύσῃ μέχρι τοῦδε σπουδαῖα ἀδημοσίευτα κείμενα εὐρισκόμενα εἰς πλείστας χειρογράφους βιβλιοθήκας, ἐπὶ ἐθνικῇ ζημίᾳ καὶ συστάσει ἐντροπῆς δι' ἡμᾶς διὰ τῆς ἐκδόσεως τούτων ὑπὸ ξένων Ἀκαδημιῶν καὶ δὴ τῶν γειτόνων Βαλκανικῶν χωρῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν καὶ τὰ ὑπόλοιπα Κέντρα καὶ αἱ Ἐπιτροπαί, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν, εἴτε ἡμιτελές, εἴτε καὶ μὴ ἀρξάμενον εἰσέτι τὸ ἔργον των διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους.

Ἐκ τῶν τελευταίων ἀναφέρω μόνον τὴν καθ' ἡμετέραν εἰσήγησιν ἰδρυθεῖσαν Ἐπιτροπὴν Συλλογῆς καὶ Κατατάξεως τῶν Ἱ. Κανόνων, ἡ ὁποία δὲν ἤρχισε λειτουργοῦσα διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ εἰσήγησις τοῦ μνημειώδους τούτου ἔργου τῆς Ἀκαδημίας ἐγένετο δεκτὴ ὑπ' αὐτῆς καὶ ἐπεκροτήθη ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Πιστεύω ὅτι λίαν συντόμως θὰ γίνῃ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἡ ἐργασία τῆς ὁποίας ἀναμένεται παρὰ τοῦ παγκοσμίου ἐπιστημονικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ κόσμου, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἐνδιαφερομένων σπουδαίως δι' αὐτὴν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ἐπιστήμης, καθόλου τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ παραλείψω ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπισημάνω τὴν ἐθνικὴν ζημίαν, τὴν ὁποίαν ὑφιστάμεθα ἐκ τῆς πλημμελοῦς παρακολουθήσεως ἀπὸ μέρους μας τῶν συνελεύσεων τοῦ διεθνοῦς κοινοῦ τῶν Ἀκαδημιῶν, τοῦ ὁποίου ἡ Ἀκαδημία ἡμῶν εἶναι ὄργανικὸν μέλος καὶ τοῦτο δι' ἔλλειψιν ἐπαρκῶν μέσων ἀξιοπρεποῦς καὶ ἀνελλιποῦς ἐκπροσωπήσεως τῆς ἡμετέρας Ἀκαδημίας εἰς αὐτὸ καὶ εἰς ἄλλα διεθνή Συνέδρια, ὡς τοῦτο γίνεται ἀπὸ ὅλας σχεδὸν τὰς Ἀκαδημίας τοῦ κόσμου καὶ τοῦτο βεβαίως ἐπὶ ἀπωλείᾳ μοναδικῆς εὐκαιρίας ἐπικοινωνίας τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστήμης μετὰ τῆς ξένης καὶ προβολῆς αὐτῆς εἰς τὸ διεθνὲς κοινόν.

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων, ἵνα μὴ ἐπεκταθῶ περισσότερον, δύνασθε νὰ ἐννοήσετε εἰς ποίαν πραγματικὴν καθυστέρησιν εὐρίσκεται ἡ Ἀκαδημία, ὡς πρὸς τοὺς τομεῖς τούτους τοῦ ἔργου τῆς ἐπὶ θετικῇ ἐθνικῇ ζημίᾳ καὶ μειώσει τῆς ἐθνικῆς μας ἀξιοπρεπείας.

Δὲν παραλείπω δὲ νὰ τονίσω ὅτι, ἔναντι τῆς διὰ τοὺς ἀναφερθέντας λόγους ἀκουσίας ἀπραξίας τῆς ἡμετέρας Ἀκαδημίας εἰς τὰ ἐν λόγῳ ἔργα, πᾶσαι αἱ Ἀκαδημίαι καὶ ἰδιαιτέρως αἱ τῶν γειτονικῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, πλουσιώταται εἰς προσωπικὸν τῶν διαφόρων Κέντρων καὶ Ἐπιτροπῶν των καὶ εἰς πλουσιοπαρόχους παρὰ τῶν Κυβερνήσεων των οἰκονομικὰς ἐπιχορηγήσεις, ἐργάζονται ἀνελλιπῶς καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀξιοκατακρίτῳ ἔξωθεν ἐπιβαλλομένη ἀδιαφορίᾳ ἡμῶν, τὴν ὁποίαν, ὅλως ἀπαράδεκτον, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἔπρεπεν αἱ παρ' ὧν προέρχονται δυσκολίαι ἀρμόδιαι ὑπηρεσίαι, τοῦλάχιστον διὰ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν, νὰ ἀνέχωνται.

Ἐκθέτων ὁμως ταῦτα, εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχῆς διότι πρόσφατοι δηλώσεις τοῦ τέως Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Καθηγητοῦ κ. Σκάσση ἐβεβαίωσαν ὡς εἶπε διὰ τοῦ στόματος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας, ὅτι ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις, γνώστης τῆς σημασίας καὶ τῆς εὐθύνης τῶν μεγάλων τούτων ζητημάτων καὶ προβλημάτων τῶς Ἀκαδημίας, εἶναι πρόθυμος ὅπως συντρέξῃ αὐτὴν πρὸς ἅμεσον ἱκανοποιητικὴν λύσιν αὐτῶν. Ἀναμένω δὲ μὲ τὴν πρώτην συνεργασίαν μετὰ τῶν ὡς ἄνω ἀρμοδίων Κυρίων Ὑπουργῶν νὰ διευθετηθοῦν τὰ ἐκκρεμοῦντα ζητήματα εἰς τρόπον ὥστε ἡ Ἀκαδημία, ἀμέριμνος ὡς πρὸς τὰς τεχνικὰς δυσκολίας νὰ προχωρήσῃ ἀπροσκόπτως εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς.

Ταῦτα, Κύριοι, ἀποτελοῦν τὸ ἀρνητικὸν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον κληρονομοῦμεν ἀπὸ τὰ προηγούμενα προεδρεῖα τῆς Ἀκαδημίας καὶ εἶναι αὐτονόητος, οὐ μόνον ἡ εὐθύνη ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ τρωσις τῆς φιλοτιμίας ἡμῶν, ἀδυνατούντων ἐνδεχομένως, οὐσιαστικῶς δ' ἄνευ ἀποχωρῶντος λόγου, νὰ πρᾶξωμέν τι πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν πραγμάτων. Εὐτυχῶς, κατὰ τὰ λεχθέντα, τὸ δημιουργηθὲν μέχρι τοῦδε ἀδιέξοδον ἀδιαφορίας τῶν ἀρμοδίων, κατὰ τὰς γενομένας κυβερνητικὰς ὑποσχέσεις

ἐκλείπει καὶ δὲν ἔχω οὐδὲ τὴν παραμικροτέραν πλέον ἀμφιβολίαν ὅτι ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος θὰ φανερωθῇ ὡς πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἡ πρέπουσα κυβερνητικὴ μέριμνα, ἄνευ κινδύνου ὑπερβολικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐκ τῆς ἀναλήψεως τῶν ὡς ἄνω οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ἀκαδημίας.

Διὰ τοῦτο, κατὰ δικαίωμα τὸ ὁποῖον μοῦ δίδει ἡ ὑπεύθυνος θέσις τοῦ Προέδρου τοῦ ἀνωτάτου πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς χώρας μας, παρακαλῶ ὅπως μοι ἐπιτραπῇ νὰ ἀξιώσω εὐλαβῶς παρὰ τῆς σεβαστῆς Κυβερνήσεως, ὅπως αὕτη ἄνευ δισταγμοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ Ἀκαδημία ἔχῃ πλήρη συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεων της, ἀμέσως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς ἄρῃ τὰς τινισθείσας δυσκολίας, πρὸς ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῆς Ἀκαδημίας, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους.

Θὰ εἶμαι δ' εὐτυχὴς ἂν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, ὅτε Θεοῦ θέλοντος θ' ἀποδώσω λόγον τῶν πεπραγμένων τῆς τωρινῆς προεδρίας, θὰ δυνηθῶ νὰ ἐπαινέσω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐνθερμον ἄμεσον βοήθειαν καὶ συμπαραστάσιν της πρὸς λύσιν τῶν τόσων ἐπείγοντων προβλημάτων τῆς Ἀκαδημίας. Ἡμεῖς πάντως θὰ πράξωμεν τὸ καθήκον μας, ὑποδεικνύοντες εἰς τοὺς ἀρμοδίους τὸ πρέπον καὶ τὴν βαρύνουσαν αὐτοὺς τε καὶ ἡμᾶς εὐθύνην καὶ ἐκζητοῦντες ἄνευ ἀναβολῆς τὴν ἀπαιτουμένην αὐτῶν διευθέτησιν καὶ διεκπεραίωσιν. Θέλω δὲ νὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ θελήσῃ νὰ γράψῃ εἰς τὸ ἐνεργητικόν της τὴν ἄμεσον συμπαραστάσιν τῆς Ἀκαδημίας, ἐπὶ ἀποκτήσει ἀληθινοῦ τίτλου ὑποστηρικτοῦ καὶ προαγωγοῦ τοῦ μεγάλου ἐπιστημονικοῦ, πνευματικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἔργου τοῦ ἀνωτάτου πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς χώρας, τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους.